

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาถึงทัศนคติของผู้ปักธงที่มีต่อศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ในอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ประกอบด้วยแนวคิดทัศนคติของผู้บริโภค และองค์ประกอบต่างๆ ของทัศนคติ ซึ่งได้แก่ องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อใจ (Cognitive Element) องค์ประกอบทางด้านความชอบหรือ อารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Element) และองค์ประกอบเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม (Behavior Element) รวมกับแนวคิดส่วนประสมทางการตลาดบริการ (The Service Marketing Mix) รวมถึงทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้ปักธงที่มีต่อศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการ และ สถานบริการสำหรับบุตร รวมถึงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเด็ก ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

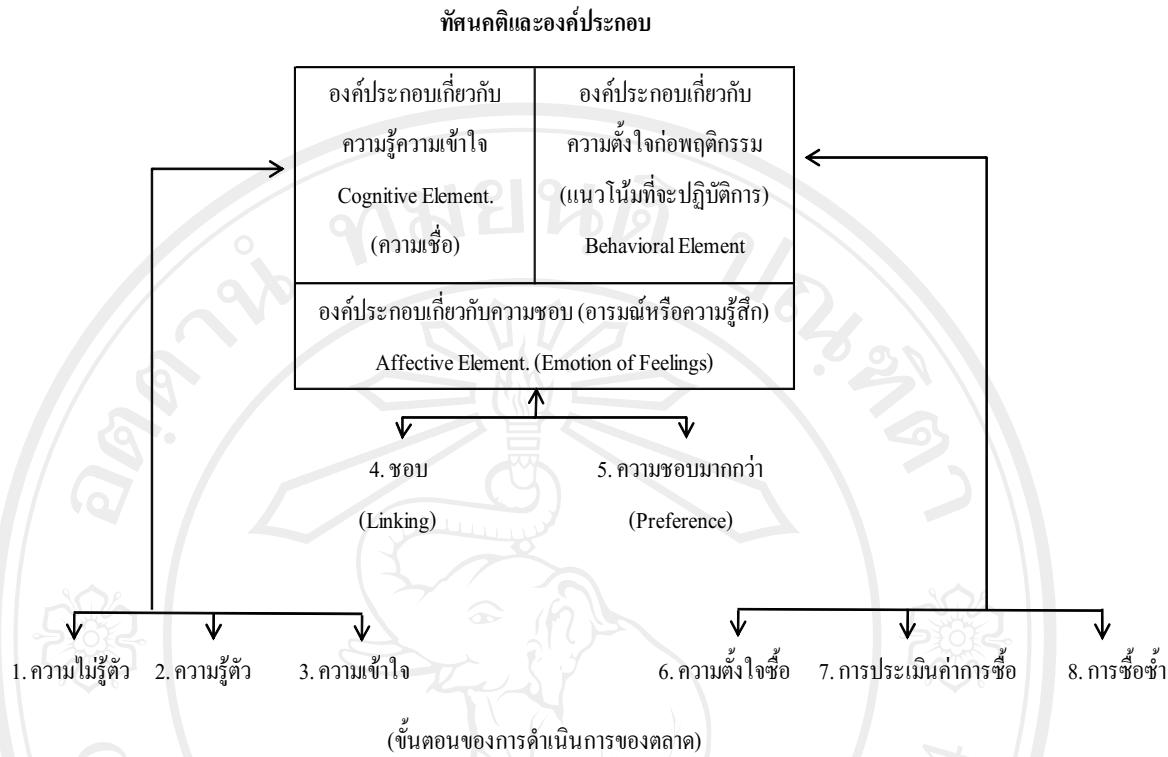
2.1 แนวคิด และทฤษฎี

2.1.1 ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้อง กับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Achiffman and Kanuk, 1994 : 657) หรืออาจหมายถึงการแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียง พอกใจหรือไม่พอใจ บางสิ่ง เช่น ตราสินค้า บริการ เนื่องจากเป็นผลของการทางจิตวิทยา ทัศนคติไม่สามารถ สังเกตเห็นได้โดยตรงแต่ต้องแสดงว่าบุคคลถูกหล่อด้วยอะไรหรือทำอะไร (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538 :145)

องค์ประกอบต่างๆ ของทัศนคติ (Components of Attitude)

ทัศนคติมีองค์ประกอบต่างๆ อยู่ 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเรียกว่า Cognitive เป็นอาการทาง วัตถุที่ทัศนคติเข้าไปเกี่ยวข้องและได้รับการนึกเห็นภาพพจน์ ส่วนที่สองเรียกว่า Affective เป็น ความรู้สึกของการชอบและไม่ชอบ ส่วนที่สามเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับพฤติกรรม Behavioral เป็นแนวโน้มที่จะมีการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คนรามีทัศนคติเกี่ยวข้องในสิ่งนั้น (อดุลย์ ชาตุรงคกุล, 2539 : 191)

John R.G Jenkins ได้สนับสนุนเรื่องนี้โดยกล่าวว่า นักเขียนหลายท่านได้ยอมรับกันว่า ทัศนคตินี้จะเป็นแนวความคิดที่มีประโยชน์มากและประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ซึ่ง แสดงให้เห็นได้ดังต่อไปนี้

แหล่งที่มา : John R.G Jenkins (1973: 41 อ้างถึงใน อดุลย์ ชาตรุรงคกุล, 2539: 191)

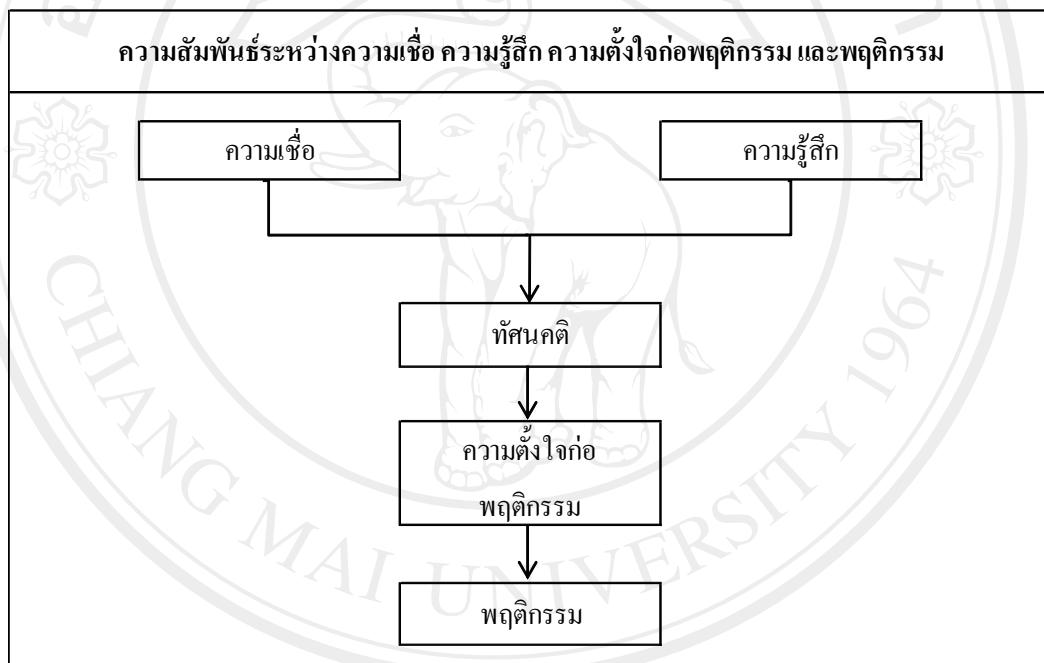
จากข้อปอชินายได้ว่า

(1) องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Element) ประกอบด้วยความเชื่อ ต่างๆ ซึ่งบุคคลมีอยู่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เป็นวิธีทางที่บุนเด็จเห็นภาพพจน์ โลกภายนอกที่ล้อมรอบตัว เขายังไง ในส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคนั้นองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจหมายถึง การที่ผู้บริโภคนำเสนอภาพพจน์ที่ต่างๆ กัน ให้เป็นสารสนเทศที่สำคัญ

(2) องค์ประกอบทางด้านความชอบหรืออารมณ์ หรือความรู้สึก (Affective Element) ประกอบด้วยความรู้สึกและอารมณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งต่างๆ เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบวัตถุที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ เช่น ผลิตภัณฑ์ บริการ โฆษณา และร้านค้าปลีก เป็นต้น โดยปกตินักการตลาดใช้ข้อความในรูปแบบพูดคุยทดลองคัดสรร ในการแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับความชอบพอใจและความเข้าใจได้รับการพิจารณาว่ามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมาก นักวิจัยตลาดพบว่า ความเชื่อและความรู้สึกของผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ใดก็ตาม โดยปกติมักจะสอดคล้องกัน

(3) องค์ประกอบเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม (Behavior Element) เป็นแนวโน้มที่จะก่อปฏิกริยาหรือความตั้งใจก่อพฤติกรรมของผู้บริโภค “ความโน้มเอียงที่จะซื้อ” เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวพันกับวิธีการซื้อปัจจัยของผลิตภัณฑ์

ทั้งสามองค์ประกอบซึ่งเป็นแนวความคิดตั้งเดิมเกี่ยวกับทัศนคตินี้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปเนื่องจากว่าeasyที่จะเข้าใจ นอกจากนี้แล้วยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าวกับขั้นตอนทางการตลาดจากความไม่รู้ตัวของผู้บริโภคไปจนถึงการซื้อ โดยรูปของความเห็นเกี่ยวกับทัศนคติแสดงให้เห็นได้ดังนี้

แหล่งที่มา : อุดมย์ ชาตรุรงคกุล, 2539: 192

จากรูปข้างบนนี้ทัศนคติได้รับการพิจารณาองค์ประกอบของมนุษย์ความชัดเจนขึ้น แต่ละองค์ประกอบสัมพันธ์กับทัศนคติทั้งองค์ประกอบทางด้าน Cognitive (ความเชื่อ) และองค์ประกอบทางด้าน Affective (ความรู้สึก) สรุปเป็นแนวคิดได้ว่าเป็นตัวกำหนดของทัศนคติสำหรับผลิตภัณฑ์บางอย่าง (อุดมย์ ชาตรุรงคกุล, 2539 : 192)

2.1.2 แนวคิดส่วนประสมการตลาดบริการ (Marketing Mix)

ส่วนประสมการตลาดที่เป็นที่รู้จักมากที่สุด ได้แก่ 4P's ซึ่งประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด และ ราคา ต่อมานี้การร่วมกันปรับปรุงและเพิ่มเติมส่วน ประสมการตลาดขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับธุรกิจบริการ รูปแบบใหม่ที่พัฒนาขึ้นจะประกอบด้วย ปัจจัย 8 ประการ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) การจัดจำหน่าย (Place) การส่งเสริม การตลาด (Promotion) บุคลากร (People) ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) กระบวนการ (Process) ผลิตภาพ (Productivity) (ยุพารวรรณ วรรณวานิชย์, 2548 : 29-33) แต่ในการศึกษาระดับนี้ ขอใช้เพียง 7 ข้อ ส่วนด้านผลิตภาพ (Productivity) ผู้ศึกษาพิจารณาเห็นว่าเป็นปัจจัยในมุมมองของผู้ ให้บริการมากกว่าที่จะอยู่ในส่วนของทัศนคติผู้บริโภค โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) การพิจารณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์/บริการ จะต้องพิจารณาถึง ขอบเขตของการบริการคุณภาพของบริการ ระดับชั้นของการบริการ ตราสินค้า สายการบริการ การ รับประทานและการบริการหลังการขาย (ยุพารวรรณ วรรณวานิชย์, 2548 : 29-33)

โดยผลิตภัณฑ์บริการมีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการดังต่อไปนี้

1.1 ผลิตภัณฑ์บริการเป็น พฤติกรรม การกระทำ หรือการปฏิบัติการ อย่าง ได้อย่าง หนึ่ง ไม่ใช่สิ่งของที่ลูกค้าสามารถสัมผัสจับต้องได้

1.2 พฤติกรรม การกระทำ หรือการปฏิบัตินี้ส่วนใหญ่ ลูกค้าจะต้องเข้าไปมีส่วน ร่วม กับพฤติกรรม การกระทำ หรือการปฏิบัติการเหล่านี้ด้วย

1.3 พฤติกรรม การกระทำ หรือการปฏิบัติการที่ลูกค้าเข้าไปมีส่วนร่วมนี้ ส่วนใหญ่ จะเป็น กระบวนการและมีขั้นตอนที่ชัดเจน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การ ให้บริการจะมีกิจกรรมหลาย อย่างเกิดขึ้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถลูกทำให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น โดยอาศัยแผนผังบรรยาย ประสบการณ์ที่ลูกค้าจะ ได้รับ

1.4 พฤติกรรม การกระทำ หรือการปฏิบัติงานนั้นมีมากน้อยและถูกเรียกว่าเป็น ขั้นตอน เมื่อเราพิจารณาแล้วจะพบว่าพฤติกรรมหรือกิจกรรม ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นจะเป็น บริการ เสริม แต่จะมีอยู่ไม่กี่ขั้นตอนเท่านั้นที่เป็น บริการหลัก (วีระรัตน์ กิจเลิศไพรожน์, 2547 : 157)

2. ราคา (Price) การพิจารณาด้านราคานั้นจะต้องรวมถึงระดับราคา ส่วนลด เงิน ช่วยเหลือค่านายหน้า และเงื่อนไขการชำระเงิน สินเชื่อการค้า เนื่องจากราคามีส่วนในการทำ ให้บริการต่างๆ มีความแตกต่างกัน และมีผลต่อผู้บริโภคในการรับรู้ถึงคุณค่าที่ได้รับจากบริการ โดย เทียบระหว่างราคา และคุณภาพของบริการ (ยุพารวรรณ วรรณวานิชย์, 2548 : 29-33)

3. การจัดจำหน่าย (Place) ที่ตั้งของผู้ให้บริการและความยากง่ายในการเข้าถึงเป็น อีกปัจจัยที่สำคัญของการตลาดบริการ ทั้งนี้ความยากง่ายในการเข้าถึงบริการนั้นมีไว้แต่เฉพาะการ

เน้นทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นประเภทของช่องทางการจัดจำหน่าย และความครอบคลุมจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเข้าถึงบริการอีกด้วย (ยุพารวรรณ วรรณวณิชย์, 2548 : 29-33) ในการตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้งและเวลาในการให้บริการ นักการตลาดบริการต้องให้ความสำคัญต่อความต้องการและความคาดหวังของลูกค้า อีกทั้งต้องพิจารณาสถานที่และเวลาในการให้บริการของคู่แข่ง รวมถึงธรรมชาติการปฏิบัติงานของบริการนั้นๆ ด้วย โดยมีหลักในการพิจารณาคือ

3.1 ทำเลที่ตั้งในการให้บริการ การเลือกทำเลที่ตั้งสำหรับการสร้างสถานบริการนั้น มีปัจจัยมากมายที่ต้องนำมาพิจารณา และจากการที่ลูกค้าต้องมาใช้บริการ ณ สถานบริการ ความสะดวกในการเดินทางของลูกค้าจึงมักถูกนำมาพิจารณาเป็นอันดับต้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริการที่สร้างความแตกต่างได้ยากนั้นจำเป็นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่ลูกค้าสามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยอาจตั้งอยู่ในละแวกชุมชน ใกล้บ้าน ใกล้ที่ทำงาน หรือไม่ก็ตั้งอยู่ในศูนย์การค้าที่มีคนพลุกพล่าน

3.2 เวลาที่ใช้ในการให้บริการ ในอดีต ธุรกิจบริการหลายๆ แห่งจะมีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการเปิดให้บริการ ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งสำหรับลูกค้าบางกลุ่มที่ไม่สะดวกในการเข้ามาใช้บริการในช่วงเวลาที่ธุรกิจบริการกำหนดไว้ ดังนั้นปัจจุบันจึงมีการเปิดให้บริการนอกเวลาเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกค้า (วีระรัตน์ กิจลีสไฟโรจน์, 2547 : 192-194)

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) การส่งเสริมการตลาดรวมวิธีการที่หลากหลายของการสื่อสารกับตลาดต่างๆ ไม่ว่าจะผ่านการโฆษณา กิจกรรมการขาย โดยบุคคล กิจกรรมส่งเสริมการขายและรูปแบบอื่นๆ ทั้งทางตรงสู่สาธารณะและทางอ้อมผ่านสื่อ เช่น การโฆษณา (ยุพารวรรณ วรรณวณิชย์, 2548 : 29-33) ทั้งนี้ธุรกิจบริการมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่าง ระหว่างสินค้าและบริการ โดยทั่วไป ได้แก่ ไม่สามารถจับต้องได้ แบ่งแยกไม่ได้ เก็บสินค้าคงคลัง ไว้ไม่ได้ และมาตรฐานไม่แน่นอน ทำให้ผู้บริโภคเกิดความยากลำบากในการซื้อบริการ ซึ่งความยากลำบากดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 ประการคือ 1) ความยากลำบากในการเข้าใจข้อเสนอของผู้ให้บริการก่อนการซื้อ 2) ความยากลำบากในการสร้างทางเลือกในการใช้บริการ และ 3) ความยากลำบากในการประเมินทางเลือก และความยากลำบากในการประเมินผลการให้บริการทั้ง “ระหว่างการซื้อ” “หลังการซื้อ” และ “หลังการบริโภคบริการ” (วีระรัตน์ กิจลีสไฟโรจน์, 2547 : 423)

5. บุคลากร (People) ซึ่งครอบคลุม 2 ประเด็นดังนี้

5.1 บทบาทของบุคลากร สำหรับธุรกิจบริการ ผู้ให้บริการนอกจากจะทำหน้าที่ผลิตบริการแล้ว ยังต้องทำหน้าที่ขายผลิตภัณฑ์บริการ ไปพร้อมๆ กันด้วย การสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้ามีส่วนจำเป็นอย่างมากสำหรับการบริการ

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้าด้วยกัน คุณภาพบริการของลูกค้ารายหนึ่งอาจมีผลมาจากลูกค้ารายอื่นแนะนำ แต่ปัญหานั้นที่ผู้บริหารการตลาดจะพบก็คือการควบคุมระดับของคุณภาพการบริการให้อยู่ในระดับคงที่

6. ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) ลักษณะทางกายภาพเป็นส่วนประกอบที่มีผลต่อการตัดสินใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ โดยส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อม การสร้างบรรยากาศ การเลือกใช้สี แสง และเสียงภายในร้าน

7. กระบวนการ (Process) ในกลุ่มธุรกิจบริการ กระบวนการในการส่งมอบบริการ มีความสำคัญเช่นเดียวกับเรื่องทรัพยากรบุคคล แม้ว่าผู้ให้บริการจะมีความสนใจคุณลักษณะดี ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาลูกค้าได้ทั้งหมด เช่น การเข้าตรวจสอบ ระบบการส่งมอบบริการ จะครอบคลุมถึงนโยบายและกระบวนการที่นำมาใช้ อำนาจตัดสินใจของพนักงาน การที่มีส่วนร่วมของลูกค้าในกระบวนการให้บริการ อย่างไรก็ตามความสำคัญของประเด็นปัญหาดังกล่าว ไม่เพียงแต่จะสำคัญต่อผู้ใช้บริการเท่านั้น แต่ยังมีความสำคัญต่อการตลาดด้วย เนื่องจากเกี่ยวข้องกับความพอใจที่ลูกค้าได้รับ จะเห็นได้ว่าการจัดการทางการตลาดต้องให้ความสนใจในเรื่องกระบวนการให้บริการ และการนำส่ง (ยุพารวรรณ วรรณาภิชัย, 2548 : 33)

2.1.3 พัฒนาการเด็ก (Child Development)

พัฒนาการ (Development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงค้านการทำงานทำหน้าที่ (Function) และวุฒิภาวะ (Maturation) ของอวัยวะระบบต่างๆ รวมทั้งตัวบุคคลทำให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำสิ่งที่ยากซับซ้อนมากขึ้น ตลอดจนการเพิ่มทักษะใหม่ๆ รวมทั้งความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อมในบริบทของครอบครัวและสังคม

การประเมินพัฒนาการของเด็กมีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลายชุดด้วยกัน เพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาเด็กให้เป็นมาตรฐาน นอกจากนี้การทดสอบพัฒนาการเด็กยังใช้สำหรับการวินิจฉัยนำบัดให้การช่วยเหลืออย่างทันท่วงที และยังใช้ในการประเมินผลด้านสาธารณสุขและการศึกษาตลอดจนการหาข้อมูลในการสำรวจประชากรกลุ่มเด็กปฐมวัย ซึ่งการทดสอบพัฒนาการด้วย DDST (Denver Development Screening Test) เป็นแบบทดสอบพัฒนาการสำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิด ถึงอายุ 6 ปี ประกอบด้วยข้อทดสอบจำนวน 125 ข้อ โดยมีการประเมิน

พัฒนาการของเด็กในด้านต่างๆ ด้านใหญ่ๆ ด้วยกัน ได้แก่ ด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ (Gross motor), ด้านภาษา (Language), ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและการปรับตัว (Fine Motor Adaptive) และด้านสังคม และการช่วยเหลือตนเอง (Personal – Social) รวมถึงการประเมินถึงพฤติกรรมของเด็กระหว่างทดสอบ การประเมินผลพัฒนาการของเด็กสามารถแบ่งผลในภาพรวมออกเป็น มีพัฒนาการปกติ (Normal) เข้าข่ายพัฒนาการล่าช้า (Suspect) และไม่สามารถประเมินได้ (Untestable) และสามารถแบ่งผลละเอียดเป็นรายข้อของพัฒนาการตามเส้นอายุ ได้เป็น พัฒนาการเร็กว่าวัย (Advance) พัฒนาการปกติ (Normal) ควรระวังพัฒนาการในข้อนี้ (Caution) พัฒนาการล่าช้า (Delayed) และไม่มีโอกาสได้ทำในพัฒนาการข้อนี้ (No opportunity) การประเมินนอกจากใช้อุปกรณ์ในชุดเครื่องมือทดสอบแล้ว ยังสามารถประเมินได้จากการสัมภาษณ์ สอนความพฤติกรรมเด็กจากผู้เลี้ยง หรือการสังเกตของผู้ประเมินเอง (นิตยา คชภักดี, 2546)

2.1.4 ศูนย์กลางตุนส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

คือสถานที่ให้บริการตรวจ ประเมิน แก้ไข และกระตุนส่งเสริมพัฒนาการให้แก่เด็กที่มีพัฒนาการล่าช้า ไม่เป็นไปตามวัย ซึ่งได้แก่ พัฒนาการล่าช้าด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษาและสื่อภาษา และด้านสังคมและการช่วยเหลือตนเอง รวมถึงให้การบำบัดเด็กพิเศษทุกประเภท เช่น เด็กอหิสติก ดาวน์ซินโดรม สมาร์ตสัน และให้บริการส่งเสริมฝึกทักษะการเรียนรู้ด้านต่างๆ แก่เด็ก โดยผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ ซึ่งได้แก่ 医师 นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูด นักจิตวิทยา นักกายภาพบำบัด และพยาบาล เป็นต้น (สถาบันพัฒนาการเด็กราชวิถี, 2553 : ออนไลน์)

2.2 บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานพันธ์ วรรธนาวงศ์ และอาจารย์แสนชัย (2542) ศึกษาเรื่องทัศนคติและความคาดหวังของผู้ปกครองที่พาผู้ป่วยมารับบริการ ณ ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กภาคเหนือ ในด้านสถานที่เข้าหน้าที่ และการให้บริการ ระหว่างวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2541 จำนวน 101 ราย โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นมารดา มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้รายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 3,000 ต่อเดือน รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน การศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ร้อยละ 71 ไม่เคยรู้จักศูนย์ฯ ก่อนจะมารับบริการ และเคยนำบุตรไปรับบริการที่อื่นมาก่อนร้อยละ 60 และผู้รับบริการส่วนใหญ่ไม่เคยทราบข้อมูลผ่านสื่อ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ส่วนใหญ่เลือกมา_rับบริการเพื่อเป็นกันเอง รองลงมาคือมั่นใจ

ในคุณภาพมาตรฐานการให้บริการเฉพาะทาง และลองมารับบริการตามที่ลูกแนะนำเป็นลำดับ สุดท้าย อุปสรรคที่สำคัญในการมารับบริการคือไม่มีเวลา ผู้แนะนำในการให้บริการส่วนใหญ่คือแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล และหน่วยงานอื่นๆ รองลงมาคือมาเองโดยไม่มีผู้แนะนำ ทัศนคติในด้านสถานที่ เจ้าหน้าที่ ในส่วนของความรู้ความเข้าใจและความคาดหวังในตัวผู้ป่วย ด้าน การพื้นฟูนั้นผู้ป่วยของส่วนใหญ่คาดหวังว่า ต้องการให้เด็กช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุดตาม ศักยภาพ ร้อยละ 45.54 รองลงมาคือ ต้องการให้หายเป็นปกติ ร้อยละ 43.56 และต้องการให้เด็กมี พัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับโดยใช้ระยะเวลา ร้อยละ 36.63 เป็นลำดับสุดท้าย และมีความเข้าใจว่า ตัวเองคือบุคคลสำคัญที่สุดให้การทำให้ลูกดีขึ้น ร้อยละ 100 และเข้าใจว่าไม่ใช่เจ้าหน้าที่เท่านั้นที่จะ ทำให้เด็กดีขึ้น ร้อยละ 63.37 และมีความรู้ความเข้าใจว่าเด็กปัญญาอ่อนนั้นสามารถเรียนรู้และ พัฒนาได้ คิดเป็นร้อยละ 42.00 ในส่วนของทัศนคติความคิดเห็นที่มีต่อสูญเสียส่งเสริมฯ ในด้าน สถานที่ เจ้าหน้าที่ และบริการ มีความเห็นว่า มีห้องน้ำสะอาดอยู่ในเกณฑ์ดีร้อยละ 97.03 ห้องน้ำ บริการเพียงพอร้อยละ 91.09 มีห้องพักเพียงพอร้อยละ 92.08 สถานที่มีความปลอดภัยร้อยละ 96.04 มีอุปกรณ์เพียงพอร้อยละ 94.06 เจ้าหน้าที่เป็นกันเองร้อยละ 99.01 มีเจ้าหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ย่าง ใกล้ชิดร้อยละ 90.11 มีบริเวณร่มรื่นให้เด็กวิ่งเล่นอย่างเพียงพอร้อยละ 73.27 เจ้าหน้าที่ให้บริการ อย่างเป็นกันเอง ยิ้มแย้มแจ่มใส ร้อยละ 99.01 เจ้าหน้าที่สามารถอธิบายวิธีการดูแล และปฏิบัติตัวต่อ เด็กอย่างเข้าใจ ร้อยละ 81.19 คิดว่าแต่ละกิจกรรมการรักษาที่เด็กได้รับมีความเหมาะสมกับสภาพ ปัญหาของเด็ก ร้อยละ 66.34 ได้รับความสะดวกในการติดต่อต่างๆ ร้อยละ 89.12 ให้บริการสำหรับ ผู้ป่วยหนาษะสมร้อยละ 66.34 บริการต่างๆ ที่จัดให้สำหรับผู้ป่วยของหนาษะสมร้อยละ 91.09

กลุ่มนั้นต์ หยกสกุล (2548) ศึกษาเรื่องความคาดหวังของผู้ป่วยของเด็กอุทิสติกที่พานุต márับบริการทางกิจกรรมบำบัด คณateknikการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในช่วงเดือน กันยายน-ตุลาคม พ.ศ. 2547 จากกลุ่มตัวอย่าง 20 คน โดยใช้แบบสอบถามความคาดหวังต่อการ บริการในด้านบุคลิกภาพและความสัมพันธภาพของผู้บำบัด การดูแลบำบัดรักษา และการให้ความรู้ เกี่ยวกับโรค สถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ในการบำบัด และด้านสภาพแวดล้อม ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกแจงความถี่ และค่าร้อยละ พบว่าผู้ป่วยของส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 41-50 ปี มี การศึกษาระดับอุดมศึกษา และมีอาชีพรับราชการ รายได้ต่อครัวเรือนมากกว่า 20,000 บาท ต่อ เดือน ความถี่ในการรับบริการสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง และมารับบริการเป็นระยะเวลามากกว่า 1 ปี ให้ ความสำคัญกับระดับความคาดหวังต่อการรับบริการในด้านบุคลิกภาพและสัมพันธภาพของผู้บำบัดมาก ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.16 โดยให้ความสำคัญในหัวข้อมีความมั่นคงของอารมณ์ อดทน ไม่ เปลี่ยนแปลงง่าย และหัวข้อหน้าตา�ิ้มแย้ม มีอธิบายไม่ตรึงดี ด้านสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ในการ

นำบัดเป็นลำดับที่สอง คิดเป็นร้อยละ 56.43 โดยให้ความสำคัญในหัวข้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำกิจกรรมมีความสมบูรณ์ ด้านการดูแลนำบัดรักษาและการให้ความรู้เกี่ยวกับโรค เป็นลำดับที่สาม คิดเป็นร้อยละ 50.00 โดยให้ความสำคัญกับการระมัดระวังความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการในขณะทำการฝึก และด้านสภาพแวดล้อมเป็นลำดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 40.56 โดยให้ความสำคัญในความสะอาดปลอดภัยต่อการขอครุพื่อพาณตรเข้ารับบริการ

นงลักษณ์ สีทะพันธ์ (2548) ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการแพทย์ทางเลือกของผู้ใช้บริการในภาคเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยสุ่มตัวอย่างจากบุคคลที่รู้จักการแพทย์ทางเลือกและใช้เคยบริการจำนวน 240 ราย โดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่ร้อยละ และค่าเฉลี่ย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีองค์ประกอบของทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย 5 อันดับแรกได้แก่ การแพทย์ทางเลือกในแขนงต่างๆ ให้คุณค่าในด้านจิตใจความคุ้นเคยกับการรักษาทางร่างกาย การบริการมีหลายรูปแบบ มีการให้บริการถึงที่พักอาศัยสถานที่ให้บริการทำให้เกิดความรู้สึกสงบผ่อนคลาย สามารถรับบริการได้ที่สถานออกกำลังกายสถานปฏิบัติธรรมหรืออื่นๆ และเรื่องที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจเกี่ยวกับความรู้ด้านบริการการแพทย์ทางเลือกมี 5 อันดับ ได้แก่ การแพทย์ทางเลือกในแขนงต่างๆ สามารถนำบัดโรคได้ดีกว่าการแพทย์แผนปัจจุบัน การให้บริการการแพทย์ทางเลือก มีขั้นตอนกระบวนการที่ซับซ้อน การแพทย์ทางเลือกบางอย่างสามารถเบิกค่ามารับบริการจากระบบประกันสุขภาพได้ การแพทย์ทางเลือกเสียค่าใช้จ่ายต่ำกว่าการแพทย์แผนปัจจุบัน การแพทย์ทางเลือกในแขนงต่างๆ มีความปลอดภัยสูงเมื่อเทียบกับการแพทย์แผนปัจจุบัน ส่วนองค์ประกอบด้านความพึงพอใจพบว่าปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมากไปน้อย ได้แก่ การได้รับบริการที่ดีโดยผู้ให้บริการมีความเอาใจใส่ สม่ำเสมอ สุภาพ ผู้ให้บริการผ่านการอบรมจากสถาบันที่ให้การรับรอง ผู้ให้บริการมีความชำนาญเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ความน่าเชื่อถือของผู้ให้บริการ ความสามารถในการตอบคำถามให้คำแนะนำ และผู้ให้บริการเป็นผู้มีใบอนุญาต สำหรับปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำโดยเรียงลำดับจากน้อยที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ ความปลอดภัยในการใช้บริการการแพทย์ทางเลือกที่มีมากกว่าการแพทย์แผนปัจจุบัน การที่แพทย์ทางเลือกสามารถนำบัดรักษาโรคได้ดีกว่าแพทย์แผนปัจจุบัน การแพทย์ทางเลือกมีการโฆษณาอย่างสม่ำเสมอ ความพอใจในราคาเมื่อเทียบกับผลที่ได้รับ การให้ข้อมูลช่วยสารการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ เช่น การจัดทำแผ่นพับ การให้ข้อมูลต่างๆ สุดท้ายองค์ประกอบด้านพฤติกรรม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไปใช้บริการการนวด กดจุดมากที่สุด โดยไปใช้บริการเดือนละครั้ง ระยะเวลาที่ใช้บริการครั้งละ 1-3 ชั่วโมง ใช้บริการตามสถานที่ที่ผู้ที่มีใบประกอบโรคศิลป์แนะนำ เพื่อต้องการผ่อนคลายให้เกิด

ความรู้สึกสบาย โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คาดว่าจะไปใช้บริการการแพทย์ทางเลือกในอนาคตแน่นอนและอาจจะแนะนำให้ผู้อื่นไปใช้บริการ

ภนร เออมะสิตทิช (2546) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ป่วยของผู้ป่วยของต่อโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยของนักเรียนชั้นอนุบาล 1-3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน จำนวน 303 ราย และนำข้อมูลมาประมวลผลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ทำการศึกษาระดับปฐมฐาน และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000-30,000 บาท ผู้ป่วยของส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านผลการพัฒนาเด็กนีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากในเรื่องของปัจจัยด้านการพัฒนาการด้านร่างกายของเด็ก เฉลี่ย 3.17 ด้านอารมณ์และจิตใจของเด็ก เฉลี่ย 3.77 ด้านสังคมของเด็ก เฉลี่ย 3.97 และด้านสติปัญญาของเด็ก เฉลี่ย 3.86 ผู้ป่วยของส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยการบริหารจัดการหัวไป มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจมากในเรื่องของปัจจัยด้านความสะอาด รวดเร็ว และถูกต้องด้านงานธุรการของโรงเรียน คุณสมบัติ ทักษะ ประสบการณ์ และความเอาใจใส่ ของครู/ผู้ดูแลเด็ก และพี่เลี้ยงเด็ก ปัญหาที่ผู้ป่วยของประสนต่อการดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาล เอกชน อันดับหนึ่งคือ ความไม่สะอาดหรือความไม่เหมาะสมของสถานที่จอดรถรับส่งเด็ก รองลงมาคือ ปัญหาด้านความไม่เหมาะสม ไม่ปลอดภัย และไม่เพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด ภายนอกอาคารเรียน เช่น สนามเด็กเล่น และเครื่องเล่นสนาม และปัญหาด้านความไม่เหมาะสมของค่าธรรมเนียม ค่าบริการ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่สูงเกินไป ตามลำดับ

จินตนา สายเครื่อง (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อผู้ป่วยในการเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในอำเภอเมืองลำพูน โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้ป่วยของด้วยแบบสอบถาม จำนวน 261 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนเอกชนมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล รองลงมาคือ ปัจจัยด้านกายภาพ และ ปัจจัยด้านกระบวนการมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ในส่วนของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามในระดับมาก และผู้ป่วยของให้ความสำคัญ กับการที่โรงเรียนจัดประสบการณ์และกิจกรรมเตรียมความพร้อมให้เด็กนีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและสอดคล้องกับหลักสูตร ในส่วนของปัจจัยด้านราคา ได้ให้ความสำคัญกับความชัดเจนในการแจ้งค่าธรรมเนียม และความเหมาะสมของอัตราค่าธรรมเนียม ในส่วนของปัจจัยด้านสถานที่ได้ให้ความสำคัญกับการมีสถานที่จอดรับ-ส่งนักเรียนที่สะดวกปลอดภัย ในส่วนของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ได้ให้ความสำคัญกับการแนะนำปากต่อปากของผู้ป่วย และมีการส่งเสริม กิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ป่วยกับทางโรงเรียน ในส่วนของปัจจัยด้านบุคคล ได้ให้ความสำคัญ

กับความเอาใจใส่ของครูต่อเด็ก ในส่วนของปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ ได้ให้ความสำคัญกับ
ความสะอาดของโรงเรียน และในส่วนของปัจจัยด้านกระบวนการ ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการ
ด้านการจราจรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เด็กและผู้ปกครอง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved